

תת"ע (עכו) 6879-05-25 - וליד ח'לאילה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6879-05-25 מדינת ישראל נ' ח'לאילה
תיק חיצוני: 10501821432

מספר בקשה: 3

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מבקש וליד ח'לאילה
נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו ביום 8.7.25.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 1.4.24 של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28 (ב) (1) (א) לתקנות התעבורה.

3. ביום 8.7.25 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקש לא התייצב ובהתאם, ניתנה החלטה, לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982, לפיה המבקש מודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום והרשעתו בהן. המשיבה הציגה תמונות מביצוע העבירה וטענה כי המבקש נוהג משנת 1988 ללא הרשעות קודמות ובהתאם לכך, נגזר קנס בסך 1,000 ₪.

4. ביום 21.7.25 הוגשה הבקשה דנן, בה טען ב"כ המבקש כי המבקש לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע על הדיון בעניינו ואף לא קיבל את גזר הדין. בנוסף, טען ב"כ המבקש, עו"ד טרביה אשרף, כי גם למשרדו לא נשלח זימון לדיון, זאת חרף בקשתו לקבל את הזימון לכתובתו במסגרת הבקשה להישפט שהגיש בשם המבקש על הדו"ח מושא כתב האישום למרכז פניות נהגים, תוך שצורף מכתב ששלח למפנ"א עם בקשתו לקבלת הזימון למשפט על הדו"ח. לטענת ב"כ המבקש, למבקש נודע על הדיון בתיק והרשעתו, רק לאחר בדיקה אקראית באזור האיש הממשלתי, אז מיד פנה לב"כ, להגשת בקשה זו. עוד נטען, כי מדובר בדו"ח שמקורו בבקשה להארכת מועד להישפט, שנתקבלה במסגרת תיק 12390-11-24 בהחלטה מיום 6/12/2024,

לאחר שבית המשפט, לטענתו, הגיע למסקנה כי אדם אחר נהג ברכב וכי אי קבלת הבקשה תגרום למבקש לעיוות דין. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא ביצע את העבירה המיוחסת לו כלל ועיקר, אלא הגב' ח'לאילה יארא, אשר חתומה על תצהיר בו מודה הן בביצוע העבירה והן בנהיגה ברכב בעת ביצוע העבירה. לטענתו, בתמונה רואים שמדובר בנקבה שנהגה ברכב ולא בזכר. לאור האמור, מבקש ב"כ המבקש, לפני משורת הדין, לבטל את גזר שניתן בהעדר, עקב אי מסירה כדין ועקב אי ביצוע העבירה.

5. המשיבה התנגדה לבקשה וביקשה לדחותה על הסף. המשיבה טענה כי זימון לדיון נשלח באמצעות דואר רשום אל כתובתו של המבקש בת"ד 04631 סח'נין 3081000 ודבר הדואר חזר בציון "לא נדרש" ביום 4/4/25, על כן יש לראות בדבר הדואר שנשלח, כמסירה כדין. המשיבה צירפה פלט מעקב משלוחים מאתר דואר ישראל עבור מספר דואר רשום Rc502814191H4.

6. ביום 5.8.25 הגיש המבקש תשובה לתגובת המשיבה, בגדרה טען כי המשיבה לא התייחסה לטיעוני ב"כ המבקש כלל ועיקר, לרבות הטענה כי פנה למפנ"א בבקשה לקבל את הזימון לדיון לכתובתו והטענה כי בתמונה רואים בבירור שמדובר בנהגת ולא נהג.

7. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

8. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, **איטליא נ' מ"י**, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

9. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

10. "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

11. לפי תקנה 44 לתקסד"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או

אישור שאינו ממולא כדן, מקים "חזקת מסירה" ורואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח; קרי משהוכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן, חזקה שההודעה נשלחה כדן כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מ"י**, [נבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מ"י**, [נבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מ"י**, [נבו] מיום 20.1.15); עפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מ"י** מיום 16.5.2019 [נבו].

12. אישור המסירה המצורף לכתב האישום, אינו קריא ולא ניתן ללמוד ממנו את הכתובת המדויקת של המבקש אליה נשלח הזימון, את התאריך בו לא נדרש דבר הדואר ואף לא את תאריך החזרה לשולח. כמו כן, המשיבה ציינה בתגובתה מספר דואר רשום נוסף (Rc502814191H4) עבור זימון לדיון שנשלח אל המבקש, אך לא צירפה את אישור המסירה עצמו, אלא פלט מעקב משלוחים מאתר דואר ישראל, אשר ממנו לא ניתן ללמוד על הכתובת אליה נשלח דבר הדואר. בנוסף, ב"כ המבקש, עו"ד טרביה, טען כי שלח מכתב אל המשיבה בבקשה לקבל את הזימון לדיון אל כתובת משרדו, שכן הוא מייצג את המבקש במסגרת הבקשה להישפט על העבירה נשוא כתב אישום זה. אולם טענה זו של ב"כ המבקש לא נסתרה על ידי המשיבה והיא כלל לא התייחסה אליה בתגובתה.

13. בנסיבות אלה, אני קובעת כי המבקש עמד בנטל להוכיח כי לא קיבל לידיו את הדו"ח ואת ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן ומכאן שנסתרת חזקת המסירה ובמקרה זה ההמצאה הייתה שלא כדן. מכאן, אני מוצאת כי קיימת למבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון ויש להורות על ביטול את פסק הדין.

14. ניתן לבטל פסק דין, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** [נבו] (24.4.2018)). התרשמתי כי במקרה זה למבקש עלול להיגרם עיוות הדין ככל והבקשה לא תתקבל, שכן, בבקשה לביטול פסק הדין, נטען כי המבקש לא ביצע את העבירה בה הורשע, אלא הגב' ח'לאילה יארא, אשר צורף תצהיר מטעמה, הן לבקשה לפני והן במסגרת המ"ש 12390-11-24, כי מודה בנהיגה ובביצוע העבירה. ניתן לראות גם בתמונות כי מי שנוהגת הינה אישה. טענות אלה לא נסתרו על ידי המשיבה ולא היתה כל התייחסות לגבי טענות אלו.

15. לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטול פסק הדין.

אני קובעת ישיבת הקראה ליום 23.11.25 בשעה 09.00

המזכירות תזמן את הצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ה, 06 אוגוסט 2025,

בהעדר הצדדים.

עמוד 3

